

ת"פ 33026/11/15 - מדינת ישראל נגד מאיר עמור, מאני טראנס אינטרנשיונל בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 33026-11-15 מדינת ישראל נ' עמור ואח'

לפני כבוד השופט שאול אבינור

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד ענבל לוי

המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה

נגד

הנאשמים: 1. מאיר עמור

2. מאני טראנס אינטרנשיונל בע"מ

שניהם ע"י ב"כ עוה"ד דרור מתתיהו ודנה שול

גזר דין

1. שני הנאשמים הורשעו לפניי - על יסוד הודאת נאשם 1 (להלן - הנאשם) בעובדות כתב האישום המתוקן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון - בביצוע סדרת עבירות בניגוד להוראות פקודת מס הכנסה (נוסח חדש) (להלן - פקודת מס הכנסה).

2. בתקופה הרלוואנטית, בין שנת 2007 לבין שנת 2012, הפעיל הנאשם שתי חברות למתן שירותי מטבע, שבהן שימש כבעל מניות יחיד:

האחת, נאשמת 2 (להלן - הנאשמת), שעסקה במתן שירותי סליקה לכרטיסי אשראי. הנאשמת הוקמה על ידי הנאשם בשנת 2006 ומאז שנת 2009 לא דיווחו הנאשמים על פעילות עסקית כלשהי שלה.

השנייה, חברת השקעות טראנס סחר בע"מ (להלן - חברת טראנס סחר), שעסקה בניכיון שיקים ובמתן הלוואות. חברת טראנס סחר הוקמה על ידי הנאשם בשנת 2004 והגישה דוחות למס הכנסה בין שנת 2006 לבין שנת 2012. בין שנת 2007 לבין שנת 2012 דיווח הנאשם על הכנסתו כשכיר בחברת טראנס סחר.

א. כתב האישום המתוקן - תמצית העובדות והוראות החיקוק:

3. כתב האישום המתוקן אוזח שני אישומים, שעיקרם כלהלן:

אישום ראשון (נגד הנאשם בלבד)

תמצית העובדות:

- ביום 25.10.2010 חתם הנאשם על הסכם לקבלת שירותי מסחר בשוק ההון מול חברת "**למבקס גלובל אינווסטמנט בע"מ**" (להלן - חברת למבקס), המספקת שירותי מסחר וביצוע עסקאות מט"ח, סחורות וניירות ערך.
- עוד באותו היום הפקיד הנאשם בחשבונו האישי בחברת למבקס סך של 2,500,000 ₪, לשם ביצוע עסקאות.
- בין יום 28.12.2010 לבין יום 24.3.2011 צמחה לנאשם הכנסה בסך 2,253,606 ₪ מפעילות המסחר, מעבר לסכום השקעתו המקורי.
- בהמשך, משך הנאשם את כלל הכספים מחשבון המסחר - הן את רווחיו והן את סכום השקעתו - בשלושה מועדים שונים, כמפורט בכתב האישום.
- ואולם, בדו"חות השנתיים שהגיש הנאשם למס הכנסה בגין שנות המס 2010 ו-2011, לא כלל הנאשם את ההכנסות שצמחו לו כאמור אלא הצהיר על הכנסות ממשכורת בלבד, כשכיר בחברת טראנס סחר.

הוראות החיקוק:

- **דו"ח וידיעות לא נכונים** - שתי עבירות לפי הוראת סעיף 217 לפקודת מס הכנסה.

אישום שני (נגד שני הנאשמים)

תמצית העובדות:

- ביום 20.5.2007 נחתם הסכם הלוואה בין הנאשמת לבין חברת "**ליאם מימון והשקעות בע"מ**" (להלן - חברת ליאם), באמצעות הנאשם, כמנהלה הפעיל.
- על פי ההסכם העניקה הנאשמת לחברת ליאם הלוואה בסך 5,850,000 ₪, הנושאת ריבית שנתית של 12%. בהמשך לכך שילמה חברת ליאם לנאשמת תשלומי ריבית על ההלוואה, במועדים שונים בין שנת 2008 לבין שנת 2012, בסך כולל של 2,586,684 ₪.
- בדו"ח השנתי של הנאשמת לשנת המס 2008 לא הצהירו הנאשמים על ההכנסה שצמחה לחברה מתשלומי הריבית באותה השנה, בסך של 407,628 ₪.
- בנוסף, עד לחודש מאי 2013 (מועד פתיחת החקירה) לא הגישו הנאשמים דוחות שנתיים על הכנסות הנאשמת לשנים 2009-2012, וממילא לא דיווחו על הכנסותיה מריבית בגין ההלוואה הנ"ל.

הוראות החיקוק (לשני הנאשמים):

- **דו"ח וידיעות לא נכונים** - עבירה לפי הוראת סעיף 217 לפקודת מס הכנסה; לנאשם ביחד עם סעיף 224א לפקודה.
- **אי הגשת דו"ח במועד** - ארבע עבירות לפי הוראת סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה; לנאשם ביחד עם סעיף 224א לפקודה.

השתלשלות ההליכים המשפטיים והסדר הטיעון:

ב.

4. הדיונים המקדמיים בתיק זה נשמעו לפני שני מותבים קודמים, לרבות במתכונת של גישור, אך לא הגיעו לכלל הסכמות והתיק הועבר לשמיעת הראיות לפני. עם זאת, בסופו של דבר ולאחר משא ומתן ממושך, אך בטרם תחילת שמיעת הראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון "סגור".
5. הסדר טיעון זה כולל הסכמות דיוניות ומהותיות מלאות, כלהלן:
במישור הדיוני - הוסכם על הגשת כתב האישום המתוקן, שעובדותיו תוארו לעיל. התיקונים בכתב האישום כללו המרת עבירות מרמה לפי הוראות סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, שבהן הואשמו הנאשמים בשני האישומים בכתב האישום המקורי, בעבירות לפי הוראות סעיף 217 לפקודה. בנוסף, באישום השני נמחק הסעיף אשר ייחס לנאשמים השמטת הכנסות של הנאשמת בסך של ₪ 2,586,684 (סעיף 26 לכתב האישום המקורי).
- במישור המהותי** - הוסכם כי הצדדים יעתרו במשותף, ביחס לנאשם, לעונשים הבאים: שישה חודשי מאסר בפועל, אותם יוכל לשאת בדרך של עבודות שירות; מאסר מותנה; וקנס בסך של ₪ 275,000 או שלושה חודשי מאסר תמורתו. עוד הוסכם כי הצדדים יבקשו מבית המשפט להורות על תשלום הקנס ב-10 תשלומים חודשיים, כאשר התשלום הראשון ישולם לא יאחר משלושים ימים לאחר מועד גזר הדין.
6. הסדר הטיעון, שהוגש לפני בכתב, לא כלל הסכמות ביחס לנאשמת. ואולם, בהמשך הדברים הבהירה ב"כ המאשימה כי נוכח העובדה שהנאשמת היא כיום חברה שאינה פעילה, העתירה העונשית בעניינה היא לקנס סמלי בלבד (ר' בפרוטוקול, עמ' 43 שורה 19 ואילך).
7. הסדר הטיעון הוצג לפני עוד ביום 08.05.17. באותו מועד הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, בשמו ובשם הנאשמת, ועל יסוד הודאה זו ניתנה הכרעת הדין, בה הורשעו הנאשמים בביצוע העבירות בהן הואשמו בכתב האישום המתוקן, כמפורט לעיל. ב"כ הצדדים עתרו, בהתאם להסכמותיהם, שבית המשפט יורה על הכנת חוות דעת הממונה על עבודות השירות. בית המשפט נעתר לבקשה ובהמשך הדברים מצא הממונה את הנאשם כשיר לנשיאת עונש של מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות (להלן - חוות הדעת הראשונה).
8. ואולם, בדיון ההמשך טענה ב"כ המאשימה כי ברקע הסדר הטיעון עמדה גם הסכמה על הסרת המחדלים מושא הפרשה. לדבריה, הגם שהנאשם עצמו עמד בהסכמה זו והגיע להסדר תשלומים להסרת מחדלו, כמסתבר הוא מסרב להסיר את מחדל הנאשמת, העומד על סכום של שני מיליון ₪ בקירוב (יוער כי ברקע הדברים גם עמדה סוגייה של שימוש באמצעי גבייה כלפי הנאשם, שאין מקום להידרש אליה במסגרת ההליך שלפניי). ב"כ הנאשמים הדגיש כי הסדר הטיעון עצמו אינו כולל כל התניה של הסרת מחדלים, אך עם זאת ביקש מתן שהות להידברות נוספת עם המאשימה וגורמי מס הכנסה (ר' בפרוטוקול, עמ' 15 ואילך).
9. בין לבין, בשל הדחיות הממושכות שהתבקשו כאמור, פקע תוקפה של חוות הדעת הראשונה; ולפיכך הוריתי על עריכת חוות דעת עדכנית על ידי הממונה על עבודות השירות. דא עקא, שהנאשם לא התייצב אצל הממונה במועדים שתואמו עמו בתירוצים שונים, על אף שניתנו לו הזדמנויות רבות לעשות כן, גם לפני משורת הדין. ב"כ הנאשמים, מצדם, טענו כי עשו כל שביכולתם על מנת לוודא את התייצבותו, אך לא זכו לשיתוף פעולה מצדו (ר' בבקשה מספר 42 בתיק, בסעיפים 10 ו-11, וכן דברי ב"כ הנאשמים בפרוטוקול, עמ' 35 שורה 9 ואילך). יצוין כי גם למספר דיונים בבית המשפט לא התייצב

הנאשם, ואף הוצאו נגדו צו הבאה (ר' בהחלטה בפרוטוקול, מיום 18.12.19 וכן בהחלטה בפרוטוקול מיום 11.06.20).

10. הנאשם התייצב אצל הממונה על עבודות השירות, לבסוף, רק ביום 22.07.20. בחוות דעתו העדכנית ציין הממונה כי הנאשם כשיר לשאת עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, הגם שמתח ביקורת על התנהלות הנאשם. בנסיבות אלה עתר הממונה כי הנאשם יוזהר שתנאי ההעסקה בעבודות שירות הם קפדניים וכל חריגה מהם עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולנשיאת יתרת המאסר מאחורי סורג ובריח.

ג. עיקר הראיות והטיעונים לקביעת העונש:

11. מטעם המאשימה לא הוגשו ראיות לקביעת העונש וב"כ המאשימה ציינה כי אין לנאשם עבר פלילי בעבירות מס.

12. מטעם ההגנה הוגשו שלושה מסמכים, כלהלן:

(א) העתק כתב אישום שהוגש נגד פלוני, אשר ששימש בזמנו כמנהל תחום חקירות ביחידת חקירות של רשות המיסים והואשם בעבירות של מרמה והפרת אמונים ובעבירות חמורות נוספות, הקשורות לביצוע תפקידו (סומן ס/1).

(ב) הסכם השומה שנערך בין הנאשם לבין רשות המיסים, ביום 01.10.2014 (סומן ס/2).

(ג) מכתב תודה, מיום 14.06.2017, בעניין התנדבות הנאשם בעמותה התומכת ומסייעת לילדים חולי סרטן וסי.פי. (סומן ס/3).

13. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על הערכים החברתיים המוגנים, אשר נפגעים כתוצאה מביצוען של עבירות מס, תוך שהפנתה לפסיקה רלוואנטית. ב"כ המאשימה הטעימה כי עבירות מס פוגעות לא רק בערכים החברתיים האמורים אלא גם באמון הציבור במערכת גביית המס בפרט, ובאמון הציבור בשלטון החוק בכלל.

14. ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה כי מנעד הענישה הנוהגת בעבירות לפי הוראות סעיף 216 ו-217 לפקודת מס הכנסה, שבביצוען הורשעו הנאשמים, הוא רחב, ונע בין מספר חודשי מאסר בפועל, שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות, ועד למספר חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

15. ב"כ המאשימה עמדה על הטעמים העומדים ביסוד הסכמות הצדדים, שאליהן הגיעו במסגרת הסדר הטיעון, ובהם חלוקת הזמן הניכר ונטילת האחריות על ידי הנאשם. ב"כ המאשימה הוסיפה, בהגינותה, כי נטילת האחריות התבטאה לא רק בהודאה בבית המשפט אלא גם במישור המעשי, בתיקון מידי של הדוחות ובהגשה של הדוחות החסרים. בנסיבות אלה, כך לשיטתה, השתת הענישה שעליה הוסכם בהסדר הטיעון - הגם שמצויה ברף התחתון של מתחם העונש ההולם - היא ראויה ובמקומה.

16. הסניגורית, מצידה, הרחיבה בתיאור נסיבות הקולה שבביצוע העבירות מושא כתב האישום, תוך הדגשה כי מדובר בעבירות "טכניות" שבוצעו בשוגג, ללא יסוד של מרמה; כאשר עבירות המרמה, שבהן הואשמו הנאשמים בזמנו, הושמטו במסגרת תיקון כתב האישום.

17. באופן קונקרטי טענה ב"כ הנאשמים כי במקרה מושא **האישום הראשון** סבר הנאשם כי החובה

לנכות מס חלה על חברת למבקס, ומכאן טעותו. יתר על כן, לאחר שנודע לנאשם כי לא שולם המס כנדרש, הוא פנה לרשות המיסים באמצעות רואה חשבון מטעמו והסיר את מחדלו במלואו, כעולה מהסכם השומה ס/2. במקרה מושא האישום השני, אי דיווח ההכנסות מריבית על ההלוואה נבע אף הוא מטעות - בעיקר בשל כך שדובר בעסקה יחידה, כאשר החזרי התשלום נפרסו על פני מספר שנים - ועדיין קיימת התנהלות מול רשות המיסים בכל הקשור להסרת מחדל הנאשמת.

18. בנסיבות אלה טענת ההגנה היא כי מתחם העונש ההולם - על פי מדיניות הענישה הנהוגה - הוא נמוך במידה ניכרת מהנטען על ידי ב"כ המאשימה, ונע בין קנס כספי או מאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין מאסר בפועל.

19. עוד עמדה ב"כ הנאשמים על נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1977 (בן 43 שנים כיום), שגדל בתנאי מצוקה והגיע להישגים כלכליים נכבדים בעשר אצבעותיו, ללא כל תמיכה חיצונית, ואף מתנדב כיום לטובת עזרה לאחרים (ר' ס/3). ב"כ הנאשמים אישרה כי בתחילת הדרך לא שיתף הנאשם פעולה עם חוקריו, אך נימקה זאת בכך שהנאשם נפל קורבן למעלליו של אותו חוקר פלוני, עובדה שגרמה לו לאבד אמון במערכת.

20. ב"כ הנאשמים הוסיפה ותיארה את הקשיים הכלכליים עמם מתמודד כיום הנאשם, גם על רקע השלכות התפרצות נגיף הקורונה וגם בשל הקשיים עמם יצטרך להתמודד בשל היעדרות מעבודתו לנשיאת העונש - והכל על רקע עונש הקנס הכבד, שעליו הוסכם. בנסיבות אלה - ועל רקע נטילת האחריות על ידי הנאשם, הסרת המחדל מושא האישום הראשון והפעולות להסרת המחדל מושא האישום השני - עתרה ב"כ הנאשמים לאימוץ הסכמות הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, ובנוסף למתן דחייה של מספר חודשים לנשיאת עונש המאסר לצרכי התארגנות.

21. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הדגיש כי הוא מבקש לשאת את עונשו ולהשיב את חובו לחברה. הנאשם הוסיף כי הוא מצוי כיום בהתחייבויות כספיות כבדות, בסכומים גבוהים - בעיקר בשל השלכות התפרצות נגיף הקורונה - וחזר ועתר לדחייה שתאפשר לו לעמוד בתשלום הקנס הגבוה שעליו הוסכם (ר' בפרוטוקול, עמ' 43 שורה 30 ואילך).

ד. דיון והכרעה:

22. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגיניו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה, בהתאם להוראות חוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

23. הפסיקה חוזרת ומטעימה את חומרתן הרבה של עבירות המס, שביצוען פוגע בערכים החברתיים של ההגנה על הקופה הציבורית שבאוצר המדינה, ההגנה על שוויון הנשיאה בנטל המס וההגנה על מהימנות הדיווחים לרשויות המס. כפי שנקבע בהלכה הפסוקה שוב ושוב, אין לראות בעבירות מס משום עבירות רגולטוריות גרידא, שכן משמעותן המעשית היא גזל של כספי הציבור; ולפיכך ענישתן צריכה להיות מחמירה, בהתאם. זאת, בפרט כאשר מדובר בעבירות מס שבוצעו באופן חוזר ונשנה, לאורך זמן ובהיקפים כספיים ניכרים.

24. עם זאת, לענין הענישה בפרשה דנא רלוואנטיים גם שני השיקולים הבאים:

ראשית, כתב האישום תוקן מהותית לקולה, בכך שהושמטו ממנו עבירות הכוללות יסוד של מרמה; כאשר מדיניות הענישה הנהוגה מבחינה היטב בין עבירות הכוללות יסוד כזה לבין עבירות, כבענייננו, שאינן כוללות אותו.

שנית, בפרשה דנא עסקינן בהסדר טיעון "סגור", הכולל הסכמות מלאות לענין העונש. אמנם כיום אין מחלוקת שהוראות חוק העונשין בענין בהבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה חלות גם במקרים של הסדרי טיעון, אך במקרים כאלה - בפרט כאשר מדובר בהסדרים "סגורים" - עיקר השאלה היא בסבירות ההסדר, שאלה שעל בית המשפט לבחנה בהתאם ל"מבחן האיזון" אשר נקבע בזמנו בע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(1) 577 (25.12.2002).

25. ב"כ הצדדים נימקו את ההסכמות אליהן הגיעו בכמה וכמה טעמים, ובהם חלופי הזמן הניכר, התיקון המהותי שנערך בעובדות כתב האישום וכן נטילת האחריות והסרת המחדל (המחדל מושא האישום השני אמנם טרם הוסר, אך בנסיבות שתוארו לפניי יש להניח כי הוא יוסר בהמשך ומכל מקום ב"כ המאשימה לא עתרה להתחשבות לחומרה בעובדה זו). בנסיבות אלה, הסכמות הצדדים - גם לפי מדיניות הענישה בעבירות ובנסיבות דומות - הן בגדרי הסביר ועל חובת בית המשפט היא לכבדן.

26. לבסוף, לענין מועד תחילת נשיאת העונש, הגם שהכלל הוא שתחילת נשיאת עונש צריכה להיות ככל האפשר מידית (ר' גם בהוראות סעיף 51ג(א) לחוק העונשין), מקובלת עליי עתירת ההגנה כי יש מקום ליתן לנאשם דחייה של מספר חודשים על מנת שיוכל להתארגן כלכלית, בפרט נוכח שיעור הקנס שעליו הוסכם.

ה. סוף דבר:

27. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

(א) 6 חודשי מאסר בפועל.

נאשם 1 יישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 04.08.20.

על נאשם 1 להתייצב לנשיאת עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 01.02.21 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם 1 כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם 1, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחורי סורג ובריח בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא נאשם 1 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי הוראות פקודת מס הכנסה.

עמוד 6

(ג) קנס בסך של 275,000 ₪, או שלושה חודשי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 06.10.20 ובכל 6 בחודש שלאחריו. היה ונאשם 1 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מידי.

נאשמת 2:

קנס (סמלי) בסך של 1 ₪.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז אלול תש"פ, 06 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.